DZIENNIK RZĄDOWY

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami Oświecimskiém i Zatorskiém, tudzież z Wielkiém Księstwem Krakowskiém.

Rok 1853.

Oddział piérwszy.

Część XIV.

Wydana i rozesłana dnia 31. Maja 1853.

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

Jahrgang 1853.

Erste Abtheilung.

XIV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 31. Mai 1853.

54.

Cesarskie rozporządzenie z dnia 19. Marca 1853,

(Dziennik praw Państwa, część XVII., nr. 53, wydana dnia 2. Kwietnia 1853),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

o należytościach od przeniesień majątkowych.

Korzystając z doświadczeń zbieranych od chwili, kiedy wydane zostały patenta Moje z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850 *), po wysłuchaniu Moich Ministrów i po zasięgnieniu zdania Mojéj Rady Państwa, rozporządzam pod względem zastosowania przepisów o należytościach od przeniesień majątkowych, postanowienia następujące:

§. 1.

Co się tyczé przeniesień majątku z powodu śmierci, celem wymierzenia opłaty ustanowionéj na mocy §. 57. wyżrzeczonych ustaw pozycyą taryfową 106, *B*, *a)*, *b)*, *c)*, *d)*, po 1, 4 i 8 procent, potrącone być winny tylko długi bierne, na spadku lub zapisie ciążące, tudzież koszta choroby i koszta pogrzebu.

Z pozostającéj natedy kwoty wartości wymierzona będzie należytość wspomniona w miarę stosunku zachodzącego między nabywcami i spadkodawcą. Obowiązki, jakie na sobie ma nabywca z powodu śmierci na korzyść osób trzecich, uważane będą jako zapisy, a osoby te zaś jako legataryusze (zapisobiercy).

Jeżeli przez takowe rozporządzenie na nabywcę puścizny, części onéjże lub zapisu nałożono czasowe tylko ograniczenie wykonywania prawa własności, jako to: służebnictwo użytkowania, używania pomieszkania lub innéj prestacyi, w naturze lub pieniądzach na czas pewny oznaczonéj, wówczas postępować należy wedle postanowień §. 58 ustaw wspomnionych. Oznaczenie wartości i wymierzenie należytości ma być w powszechności dla każdego dziedzica i zapisobiercy oddzielnie uskutecznionem.

Jeżeli zaś stosunek wszystkich, lub niektórych dziedziców albo zapisobierców do spadkodawcy takiego jest rodzaju, iż należytość dla nich wedle równego procentu wypada, wówczas urząd wymierzający należytość od całego spadku, lub części jego, równemu procentowi wymierzania podlegającego, lubo kilku nabywcom przypadającego, spólnie wymierzyć, i ze spadku lub od dziedzica z zastrzeżeniem prawa, temuż w skutek §. 73. l. 2., ustaw namienionych przysłużającego, ściągnąć może, chyba że podatkujący rozdzielnego oznaj-

*) Dziennik praw Państwa z roku 1850, nr. 50 i 329.

54.

Kaiserliche Verordnung vom 19. März 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, XVII. Stück, Nr. 53, ausgegeben am 2. April 1853),

wirksam für alle Kronländer,

über die Gebühren von Vermögens-Uebertragungen.

Mit Benützung der, seit Erlassung Meiner Patente vom 9. Februar und 2. August 1850 *) gesammelten Erfahrungen, finde Ich, nach Vernehmung Meiner Minister und nach Anhörung Meines Reichsrathes, in Absicht auf die Anwendung der Bestimmungen über die Gebühren von Vermögens-Uebertragungen, Folgendes anzuordnen:

§. 1.

Bei Vermögens-Uebertragungen von Todeswegen haben, zufolge des §. 57 der gedachten Gesetze, zum Behufe der Bemessung der, mit Tarifpost 106, B, a), b), c), d) festgesetzten Abgabe von 1, 4 und 8 Perzent, nur die auf der Verlassenschaft oder dem Vermächtnisse haftenden Passiven, dann die Krankheits- und Beerdigungskosten in Abzug zu kommen.

Von dem hiernach erübrigenden Werthsbetrage wird die gedachte Gebühr, nach Maßgabe des Verhältnisses zwischen den Erwerbern und dem Erblasser, bemessen. Verbindlichkeiten, die dem Erwerber zu Gunsten dritter Personen von Todeswegen auferlegt worden sind, werden als Vermächtnisse und diese Personen als Vermächtnißnehmer behandelt.

Wird durch eine solche Verfügung dem Erwerber des Nachlasses, eines Theiles desselben, oder eines Vermächtnisses, nur eine zeitliche Beschränkung der Ausübung des Eigenthumsrechtes auferlegt, als: die Dienstbarkeit des Fruchtgenusses, Gebrauches, der Wohnung, oder einer auf beschränkte Dauer bestimmten Natural- oder Geldleistung, so soll nach den Bestimmungen des §. 58 der bemerkten Gesetze vorgegangen werden. Die Werths-Ausmittlung und Gebührenbemessung ist in der Regel für jeden der Erben, und Vermächtnißnehmer gesondert ersichtlich zu machen.

Ist aber das Verhältniß sämmtlicher, oder einiger Erben oder Vermächtnißnehmer zu dem Erblasser von solcher Beschaffenheit, daß für sie die Gebühr nach einem gleichen Perzente entfällt, so kann, wenn nicht von den Steuerpflichtigen die zergliederte Bekanntmachung des jeden Einzelnen treffenden Betrages angesucht wird, oder andere Umstände eine solche Zergliederung nothwendig machen, von dem bemessenden Amte sich darauf beschränkt werden, die Gebühr für den, einem gleichen Bemessungs-Perzente unterliegenden, wenngleich mehreren Erwerbern zukommenden ganzen Nachlaß oder Theil

*) Reichs-Gesetz-Blatt vom Jahre 1850, Nr. 50 und 329.

mienia kwoty, na każdego z nich osobno przypadającéj żądają, lub inne okoliczności takowego rozdzielenia wymagają.

§. 2.

Co się tycze należytości 1-, 4- i 8-procentowéj od darowizn między żyjącymi, ustanowionéj pozycyą taryfową 91, *B*, stosować się należy do postanowień następujących:

1. Należytość ta wymierzoną i od darobiercy ściągnioną być ma od téj wartości rzeczy bezpłatnie na niego przeniesionéj, jaka pozostaje po odtrąceniu

a) długów biernych na darobiercę przechodzących, rzecz darowaną obciążających, tudzież

b) prestacyj wzajemnych i innych obowiązków, przez darowiznę nań włożonych.

2. Jeśli prestacye wzajemne i obowiązki dla samego darodawcy zastrzeżone, lub dla wypełnienia obowiązku, jaki tenże ku drugim na sobie ma z interesu obustronnie obowiązującego, umówione zostały, natedy nie ma miejsca wymierzenie rzeczonéj należytości od onychże prestacyj i obowiązków, jako powinności tych, dla których takowe zastrzeżone lub umówione zostały.

3. Jeżeli zaś prestacye wzajemne lub obowiązki na rzeczy drugich bezpłatnie umówione zostały, wówczas nastąpi przez nich opłacenie należytości ustanowionéj, pozycyą taryfową 91, *B*, wymierzyć się mającéj, od wartości rzeczonych prestacyj wzajemnych i obowiązków, wedle stosunku darobierców do darodawcy.

4. Jeżeli umówiona prestacya wzajemna lub obowiązek czasowém tylko jest ograniczeniem wykonywania prawa własności, bez różnicy, czy obowiązek lub prestacya umówioną została dla samego darodawcy lub innéj osoby, podstawę do oznaczenia wartości doczasowéj prestacyi lub obowiązku stanowić ma §. 58 ustaw wskazanych.

5. Jeżeli rzecz idzie o doczasowe zastrzeżenie, jakie sobie umówił darodawca dla siebie samego, należytość wymierzona być winna wedle stosunku darobiercy do darodawcy, którą darobierca zobowiązaniem się zabezpieczyć winien, że uiści wypłatę w ciągu dni trzydziestu po ustaniu zastrzeżenia doczasowego, a to niezawiśle od obowiązku, jaki ma na sobie na mocy powyższego postanowienia 1. niniejszego ustępu rozporządzenia tego.

6. Darobierca rzeczy przechodzącéj nań z prestacyami wzajemnemi i obowiązkami, niemniéj rzecz sama odpowiadać będzie nie tylko za należytości, jakie bezpośrednio ma do opłacenia, lecz też i za te, które opłacić winni pra-

desselben vereint zu bemessen, und aus dem Nachlasse oder von dem Erben, mit Vorbehalt des diesem zufolge des §. 73, Z. 2, der erwähnten Gesetze zustehenden Rechtes, einzuheben.

§. 2.

Bei Schenkungen unter Lebenden ist in Beziehung auf die, mit der Tarifpost 91, B, festgesetzte Gebühr von 1, 4 und 8 Perzent, sich nach folgenden Bestimmungen zu achten:

1. Diese Gebühr ist von demjenigen Werthsbetrage der unentgeltlich übertragenen Sache, welcher nach Abzug

a) der auf den Geschenknehmer übergehenden, die geschenkte Sache belastenden Passiven, und

b) der ihm durch die Schenkung auferlegten Gegenleistungen oder anderen Verbindlichkeiten erübriget, zu bemessen, und von dem Geschenknehmer zu berichtigen.

2. Sind Gegenleistungen und Verbindlichkeiten für den Geschenkgeber selbst vorbehalten, oder zur Erfüllung einer ihm gegen einen Dritten aus einem zweiseitig verbindlichen Geschäfte obliegenden Verbindlichkeit bedungen, so findet die Bemessung der gedachten Gebühr von diesen Leistungen und Verbindlichkeiten als Schuldigkeit derjenigen, für welche dieselben vorbehalten oder bedungen worden sind, nicht Statt.

3. Wurden hingegen Gegenleistungen oder Verbindlichkeiten für dritte Personen unentgeltlich bedungen, so liegt den letzteren die Entrichtung der mit der Tarifspost 91, B, festgesetzten Gebühr ob, und dieselbe ist von dem Werthe dieser Gegenleistungen und Verbindlichkeiten, nach dem Verhältnisse dieser Geschenknehmer zu dem Geschenkgeber, zu bemessen.

4. Besteht die bedungene Gegenleistung oder Verbindlichkeit blos in einer zeitlichen Beschränkung der Ausübung des Eigenthumsrechtes, dieselbe mag für den Geschenkgeber selbst, oder eine andere Person bedungen worden seyn, so ist in Absicht auf den Maßstab zur Veranschlagung des Werthes der zeitlichen Leistung oder Verbindlichkeit, sich nach dem §. 58 der erwähnten Gesetze zu benehmen.

5. Handelt es sich um einen zeitlichen Vorbehalt, den der Geschenkgeber für sich selbst bedungen hat, so ist von dem Werthe dieses Vorbehaltes die Gebühr nach dem Verhältnisse des Geschenknehmers zu dem Geschenkgeber zu bemessen, und von dem Geschenknehmer unabhängig von der, ihn nach der obigen Bestimmung 1. des gegenwärtigen Absatzes dieser Verordnung treffenden Schuldigkeit, mit der Verpflichtung sicherzustellen, daß die Zahlung binnen dreißig Tagen nach Erlöschung des zeitlichen Vorbehaltes zu leisten ist.

5. Der Geschenknehmer einer, mit Gegenleistungen und Verbindlichkeiten auf ihn übergehenden Sache und diese selbst haften, nebst den Gebühren, die ihm unmittelbar obliegen, auch für diejenigen, zu deren Zahlung die zum Genusse jener Leistungen oder

wo mający do użytkowania z owych prestacyj lub obowiązków; darobierca zaś mocen będzie potrącić sobie należytość, za takowego uprawnionego opłacaną, przy spełnieniu nałożonéj na się prestacyi lub innego obowiązku.

§. 3.

Jeżeli rzecz nieruchoma przedmiotem jest bezpłatnego przeniesienia majątku, zachodzącego czy to z powodu śmierci, czy między żyjącymi, wówczas należytość $1\frac{1}{2}$-procentowa ustanowiona w uwadze 3. do pozycyi taryfowéj 91, *B*, tudzież w uwadze 1. do pozycyi taryfowéj 106, *B*, wymierzona być ma tylko od téj części wartości rzeczy, od któréj należytość 1-, 4- lub 8-procentowa, wypadająca od bezpłatnego przeniesienia majątku na mocy pozycyj taryfowych, co dopiéro rzeczonych, bezpośrednio na nabywcę rzeczy lub innego uprawnionego nałożoną została.

Od reszty wartości rzeczy nieruchoméj nabywca opłacić winien należytość $3\frac{1}{2}$-procentową wartości téjże. Jeżeli zaś bezpłatne przeniesienie majątku nastąpiło między osobami wymienionemi w pozycyi taryfowéj 91, *B*, pod 1., tudzież w pozycyi taryfowéj 106, *B*, pod *a)*, wówczas należytość także i od innéj wartości rzeczy nieruchoméj wymierzona być ma po $1\frac{1}{2}$ procent onéjże.

§. 4.

Jeżeli rzecz należąca do puścizny przypadającéj jednemu lub więcéj dziedzicom, lub stanowiąca przedmiot darowizny dla jednego lub więcéj darobierców, nabytą jest przez jednego z uczestników w całości lub w części, nieprzypadającéj mu już z mocy prawa do dziedzictwa lub darowizny, wówczas wartość rzeczy nabytéj z wartością praw nabycia co do puścizny lub darowizny porównaną, a nabycie tylko co do różnicy, o którą wyżrzeczona wartość ostatnią przenosi, jako nowy interes prawny uważaném być ma. Jeżeli zaś przedmiot wedle ustawy nie może być dzielonym, lecz jednemu z uczestników niepodzielnie, za wynagrodzeniem innych musi być pozostawionym, natedy nabycie takowe także i pod względem różnicy wspomnionéj nie ma być za nowy interes prawny uważaném. Do nabywcy rzeczy takowéj znajduje zastosowanie co do należytości od przeniesień majątku przez innych uczestników opłacić się mającéj, rozporządzenie §. 73, l. 2. ustaw wspomnionych.

§. 5.

Jeżeli rzecz nieruchoma, która komu z powodu śmierci przypadła, jeszcze przed addykcyą sądową spadku lub zapisu przez sąd została pozbytą, wówczas ściągnienie należytości $1\frac{1}{2}$- lub $3\frac{1}{2}$-procentowéj, mającéj miejsce wedle uwagi 1. do pozycyi taryfowéj 106, *B*, niemniéj wedle §. 3. rozporządzenia niniejszego, od zmiany w posiadaniu przez spadek nastąpionéj, pod tym warunkiem zaniechaném być winno, iż przy wymierzeniu należytości

Verbindlichkeiten Berechtigten verpflichtet sind; er ist aber auch berechtiget, die Gebühr, die er für einen solchen Berechtigten entrichtet, bei der Erfüllung der ihm auferlegten Leistung oder anderen Verbindlichkeit in Abrechnung zu bringen.

§. 3.

Macht eine unbewegliche Sache den Gegenstand einer unentgeltlichen Vermögens-Uebertragung aus, diese mag von Todeswegen oder unter Lebenden erfolgt seyn, so ist die in der Anmerkung 3 zur Tarifpost 91, B, und in der Anmerkung 1 zur Tarifpost 106, B, festgesetzte Gebühr von 1½ Perzent nur von demjenigen Theile des Werthes der Sache zu bemessen, von welchem die von der unentgeltlichen Vermögens-Uebertragung zu Folge der bemerkten Tarifposten, mit 1, 4 oder 8 Perzent entfallende Gebühr, unmittelbar dem Erwerber der Sache oder einem anderen Berechtigten auferlegt wurde.

Von dem übrigen Werthsbetrage der unbeweglichen Sache hat der Erwerber die Gebühr mit 3½ Perzent dieses Werthsbetrages zu entrichten. Fand jedoch die unentgeltliche Vermögens-Uebertragung zwischen den, in der Tarifpost 91, B, unter I., und Tarifpost 106, B, unter a) angeführten Personen Statt, so wird die Gebühr auch für den übrigen Werthsbetrag der unbeweglichen Sache mit 1½ Perzent desselben bemessen.

§. 4.

Wird eine Sache, die zu einem, mehreren Erben angefallenen Nachlasse gehört, oder Gegenstand einer, mehreren Geschenknehmern gemachten Schenkung ist, von einem der Theilhaber ganz oder zu einem Theile, der ihm nicht schon kraft des Erbrechtes oder der Schenkung zukam, erworben, so ist der Werth des Erworbenen mit dem Werthe der Rechte des Erwerbers auf den Nachlaß oder die Schenkung zu vergleichen, und die Erwerbung nur hinsichtlich des Unterschiedes, um welchen der erstgedachte Werth den letztern übersteigt, als ein neues Rechtsgeschäft anzusehen. Darf der Gegenstand gesetzlich nicht getheilt werden, sondern muß derselbe einem der Theilhaber ungetheilt, gegen Schadloshaltung der übrigen Theilhaber, überlassen werden, so ist eine solche Erwerbung auch hinsichtlich des gedachten Unterschiedes nicht als ein neues Rechtsgeschäft zu betrachten. Auf den Erwerber einer solchen Sache hat hinsichtlich der, von den übrigen Theilhabern zu entrichtenden Gebühren von der Vermögens-Uebertragung, die Anordnung des §. 73, Z. 2 der bemerkten Gesetze Anwendung.

§. 5.

Wird eine von Todeswegen an Jemanden gelangte unbewegliche Sache, noch vor der gerichtlichen Einantwortung des Nachlasses oder Vermächtnisses, durch das Gericht veräußert, so hat die Einhebung der, zu Folge Anmerkung 1 zur Tarifpost 106, B, dann des §. 3 der gegenwärtigen Verordnung eintretenden Gebühr von 1½ oder 3½ Perzent für die durch den Erbanfall stattgefundene Besitzveränderung gegen dem zu unterbleiben, daß bei der Bemessung der von der letzten Veräußerung ent-

wypadającéj od ostatniego pozbycia rzeczy, porachowanym jest ciąg trwania ostatniego posiadania, toż pozbycie poprzedzającego od chwili, w któréj spadkodawca rzecz nabył.

§. 6.

W przypadkach, gdzie administracya podatków za stosowne uznaje przy sprzedaży rzeczy nieruchoméj, wedle §. 50 ustaw rzeczonych za podstawę położyć; dla wymierzenia należytości umówioną cenę kupna wraz z wartością prestacyj obocznych, podatkujący jednakże dla wymierzenia należytości sądowego żąda oszacowania, na podstawie takowego oszacowania wtedy tylko, i o tyle władza finansowa powiatowa dozwolić może umiarkowania należytości wypadającéj podług umówionéj ceny kupna, o ile przez sądowe oszacowanie niewątpliwie wykazaném zostało, iż pod umówioną ceną kupna oczywiście rozumiéć należy cenę szczególnego upodobania.

Zresztą znajduje zastosowanie rozporządzenie §. 50., na mocy którego oprócz przypadku w ustawie wyraźnie wyszczególnionego, w układzie wartości nie wolno się trzymać niżéj wypadku stokrotnego podatku od czynszu gruntowego lub domowego, w ogólności także i do tych przypadków, w których przy oznaczeniu wartości sądowe oszacowanie za podstawę położoném zostało.

Wiédeń dnia 19. Marca 1853.

Franciszek Józef m. p.

Hr. Buol-Schauenstein m. p.	**Krauss** m. p.	**J. Baumgartner** m. p.	**Bamberg** m. p.

Za Najwyższym rozkazem:

Ransonnet m. p.

55.

Cesarskie rozporządzenie z dnia 23. Marca 1853,

dotyczące załatwiania w Siedmiogrodzie pretensyj prywatnych, roszczonych do majątku osób przez sąd wojskowy skazanych, zdrady głównéj winnych, uznanego za przepadły i w zapowiedzeniu znajdującego się.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XVII., nr. 54, wydaną dnia 2. Kwietnia 1853.

fallenden Gebühr, die Dauer des dieser Veräußerung vorhergegangenen letzten Besitzes, von dem Zeitpunkte an, in welchem der Erblasser die Sache erworben hat anzurechnen ist.

§. 6.

In den Fällen, in denen die Steuerverwaltung bei dem Verkaufe einer unbeweglichen Sache, nach dem §. 50 der gedachten Gesetze der Gebührenbemessung, den bedungenen Kaufpreis sammt dem Werthe der Nebenleistungen zum Grunde zu legen findet, jedoch ein Steuerpflichtiger um die Vornahme einer besonderen gerichtlichen Schätzung zum Behufe der Gebührenbemessung einschreitet, kann im Grunde dieser Schätzung nur dann und in soweit eine Ermäßigung der nach dem bedungenen Kaufpreise entfallenden Gebühr von der Finanz-Bezirksbehörde zugestanden werden, als durch die gerichtliche Schätzung außer Zweifel gesetzt wird, daß unter den bedungenen Kaufpreise offenbar der Preis besonderer Vorliebe begriffen sei.

Uebrigens gilt die Anordnung des §. 50, zu Folge welcher in dem Werthsanschlage einer unbeweglichen Sache, außer dem im Gesetze ausdrücklich bezeichneten Falle, nicht unter das Hundertfache der Grund- oder Hauszinssteuer herabgegangen werden dürfe, überhaupt auch für die Fälle, in denen der Werthsausmittlung eine gerichtliche Schätzung zum Grunde gelegt wird.

Wien den 19. März 1853.

Franz Joseph m. p.

Graf Buol-Schauenstein	Krauß	A. Baumgartner	Bamberg
m. p.	m. p.	m. p.	m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:

Ransonnet m. p.

55.

Kaiserliche Verordnung vom 23. März 1853,

über die Austragung der Privatrechts-Ansprüche auf das für verfallen erklärte und mit Beschlag belegte Vermögen kriegsrechtlich verurtheilter und des Hochverrathes beschuldigter Personen in Siebenbürgen.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XVII. Stück, Nr. 54, ausgegeben am 2. April 1853.

56.

Rozrządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 24. Marca 1853,

mające moc w Województwie Serbskiém i Banacie Temeskim z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego,

którém na mocy najwyższego postanowienia z dnia 20. Marca 1853 ustanowioném zostaje, iż zbrodnie morderstwa rozbójniczego, rozboju i pomocy do tego danéj, dochodzone i karane będą przez sądy wojskowe i podług ustaw wojskowych.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XVII., nr. 55, wydaną dnia 2. Kwietnia 1853.

57.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 26. Marca 1853,

którém się oświadcza, objaśniając §. 35. ustawy notaryalnéj z dnia 29. Września 1850 nr. 366 Dziennika praw Państwa, iż nie ma zastosowania nieważność orzeczona tamże przeciw aktowi notaryalnemu, sporządzonemu poza własnym obrębem notaryusza, do tych aktów notaryalnych, które notaryusz po złożeniu swoim z urzędu, atoliż przed objęciem urzędu przez następcę swego, sporządził był w własnym dotychczasowym obrębie swym.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XVII., nr. 56, wydaną dnia 2. Kwietnia 1853.

58.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 30. Marca 1853,

regulujące postępowanie sądowe w sporach małżeńskich między starozakonnymi we Węgrzech, Kroacyi, Slawonii, Województwie Serbskiém i Banacie Temeskim.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XVIII., nr. 57, wydaną dnia 12. Kwietnia 1853.

59.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 3. Kwietnia 1853.

(Dziennik praw Państwa, część XVIII., nr. 58, wydana dnia 12. Kwietnia 1853),

mające moc w krajach koronnych: Austryi powyżéj i poniżéj Anizy, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy Gorycyi, Gradyski, Istryi, Tryestu, Tyrolu i Forarlbergu, Czech, Morawii, Szląska, Galicyi z Krakowem i Bukowiną,

którém się oświadcza, iż przysięga personalu leśno-administracyjnego i leśno-dozorczego, złożona według rozporządzenia ministe-

56.

Erlaß des Justizministeriums vom 24. März 1853,

giltig für die serbische Wojwodschaft und das Temeser Banat, mit Ausnahme der Militärgrenze,

wodurch in Folge Allerhöchster Entschliessung vom 20. März 1853 die Untersuchung und Bestrafung der Verbrechen des Raubmordes, des Raubes und dem Raube geleisteten Vorschubes durch die Militärgerichte und nach den Militärgesetzen angeordnet wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XVII. Stück, Nr. 55, ausgegeben am 2. April 1853.

57.

Verordnung des Justizministeriums vom 26. März 1853,

wodurch in Erläuterung des §. 35 der Notariats-Ordnung vom 29. September 1850, Nr. 366 des Reichs-Gesetz-Blattes, erklärt wird, daß die in dieser Gesetzstelle gegen einen von einem Notar außerhalb seines Bezirkes aufgenommenen Akt verhängte Ungültigkeit, auf die von einem Notare nach seiner Enthebung, jedoch vor dem Amtsantritte seines Nachfolgers, in seinem bisherigen Bezirke aufgenommenen Notariats-Akte keine Anwendung finde.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XVII. Stück, Nr. 56, ausgegeben am 2. April 1853.

58.

Verordnung des Justizministeriums vom 30. März 1853,

wodurch das gerichtliche Verfahren in Ehestreitigkeiten jüdischer Glaubensgenossen in Ungarn, Kroazien, Slavonien, der serbischen Wojwodschaft und dem Temeser Banate geregelt wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XVIII. Stück, Nr. 57, ausgegeben am 12. April 1853.

59.

Verordnung der Ministerien des Innern und der Justiz vom 3. April 1853,

(Im Reichs-Gesetzblatte, XVIII. Stück, Nr. 58, ausgegeben am 12. April 1853),

giltig für die Kronländer Oesterreich ob und unter der Enns, Salzburg, Steiermark, Kärnthen, Krain, Görz, Gradiska, Istrien, Triest, Tirol und Vorarlberg, Böhmen, Mähren, Schlesien, Galizien mit Krakau und der Bukowina,

womit erklärt wird, daß die nach dem Ministerial-Erlasse vom 3. Jänner 1849, Nr. 67 des Reichs-Gesetz-Blattes, geschehene Beeidigung des Forstverwaltungs-

ryalnego z dnia 3. Stycznia 1849, nr. 67. Dziennika praw Państwa, pozostaje zupełnie w mocy swojéj także i pod względem nowéj ustawy leśnéj z dnia 3. Grudnia 1852, nr. 250. Dziennika praw Państwa.

Dla zapobieżenia wątpliwościom, jakieby zajść mogły, rozporządza się niniejszém, iż przez wejście w życie ustawy leśnéj z dnia 3. Grudnia 1852, nr. 250. Dziennika praw Państwa, nie utraciła bynajmniéj mocy swéj przysięga personalu leśno-administracyjnego i leśno-dozorczego, złożona już na podstawie rozporządzenia byłego Ministeryum Kultury krajowéj i Górnictwa z dnia 3. Stycznia 1849, nr. 67. Dziennika praw Państwa, i że przeto dla osiągnienia prerogatyw wskazanych w §. 53. ustawy leśnéj z dnia 3. Grudnia 1852, nr. 250. Dziennika praw Państwa, rzeczone personale nie będzie składać nowéj przysięgi według §. 52. ustawy leśnéj, jeżeli już zaprzysiężoném zostało według rozporządzenia Ministeryum Kultury krajowéj i Górnictwa z dnia 3. Stycznia 1849, nr. 67. Dziennika praw Państwa.

Bach m. p. **Krauss** m. p.

60.

Rozporządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 3. Kwietnia 1853,

którém na mocy najwyższego postanowienia z dnia 2. Kwietnia 1853, począwszy od dnia 1. Maja 1853, zniesioném zostaje dalmatyńskie cło przechodowe w obrocie między Królestwem Dalmatyńskiém a Księstwem Montenegryńskiém.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XVIII., nr. 59, wydaną dnia 12. Kwietnia 1853.

61.

Rozporządzenie Ministerstw Sprawiedliwości i Handlu z dnia 3. Kwietnia 1853,

obowiązujące w Arcyksięstwie Austryi poniżéj Anizy,

o doręczaniu sądowych załatwień przez pocztę za retour-recepisem.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XVIII., nr. 60, wydaną dnia 12. Kwietnia 1853.

und Forstschutzpersonales, auch in Beziehung auf das neue Forstgesetz vom 3. Dezember 1852, Nr. 250 des Reichs-Gesetz-Blattes, ihre Wirksamkeit beibehalten habe.

Um allfälligen Zweifeln zu begegnen, wird verordnet, daß durch den Eintritt der Wirksamkeit des Forstgesetzes vom 3. Dezember 1852 Nr. 250 des Reichs-Gesetz-Blattes, die auf Grund des Erlasses des bestandenen Ministeriums für Landeskultur und Bergwesen vom 3. Jänner 1849, Nr. 67 des Reichs-Gesetz-Blattes, bereits geschehenen Eidesleistungen des Forstverwaltungs- und Forst-Schutzpersonales ihre Wirksamkeit nicht verloren haben, und daß daher, um das genannte Personale der im §. 53 des Forstgesetzes vom 3. Dezember 1852, Nr. 250 des Reichs-Gesetz-Blattes, bezeichneten Vorzüge theilhaft zu machen, es einer neuerlichen Beeidigung desselben nach §. 52 des Forstgesetzes dann nicht bedürfe, wenn dieses Personale schon nach dem Erlasse des Ministeriums für Landeskultur und Bergwesen vom 3. Jänner 1849, Nr. 67 des Reichs-Gesetz-Blattes, beeidet worden ist.

Bach m. p. **Krauß** m. p.

60.

Erlaß des Finanzministeriums vom 3. April 1853,

wodurch in Folge Allerhöchster Entschließung vom 2. April 1853, der dalmatinische Durchfuhrzoll im Verkehre zwischen dem Königreiche Dalmazien und dem Fürstenthume Montenegro, vom 1. Mai 1853 angefangen, aufgehoben wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XVIII. Stück, Nr. 59, ausgegeben am 12. April 1853.

61.

Verordnung der Ministerien der Justiz und des Handels vom 5. April 1853,

giltig für das Erzherzogthum Oesterreich unter der Enns,

über die Zustellung gerichtlicher Erledigungen durch die Post gegen Retour Rezepisse.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XVIII. Stück, Nr. 60, ausgegeben am 12. April 1853.

